

Seksen Olmazsa Gönül Gorum

– İpciERDOĞAN · 02 Ocak 2021

SEKSEN OLMAZSA GÖNÜL GORUM !

Müdür Memmet Goca Hocanın okumuş olduğu ezan sesiyle dalmış olduğu kendisini her zaman hüznölendiren geçim sıkıntısının verdiği ağır yükten birden silkinip kurtulmayı bildi.

Baharın ortalarına gelindiği halde köyde ne bir dam yaptıran, ne de “şu duvarım yıkıldı gel de tamir et” diyen birisi daha kapısını çalmamıştı.

Oğullarının evlerini ayırdığında hanımı öldüğü için bekar kalan müdür lakaplı Mehmet oğlu İsmail'in yanında kalmış, buna razı olmayan diğer oğluna “Ziya senin horantan kalabalık sen bana boş yere ısrar etme, İsmail'in çocuğu yok ben onlara can şenliği olurum” demişti.

Gelini Urguya onu bir baba gibi sever, sayar, kocasına diyemediği evin eksiğini gediğini kayın babasına demede bir sakınca görmezdi.

Aradan üç-dört gün geçtiği halde kapılarını çalan hiç kimse olmayınca “Gelinim benim eşşagami hazırla, iş başa düştü, şöyle köylere açılalım bakalım kismette ne çıkar” deyip edevat torbasını eline aldı. İçinde kendisine lazım olacak olan şakülünü, ipini, küllüğünü, keserini, testeresini tek tek gözden geçirdi.

Urguya gelin eşeğin semerini vurduktan sonra, “Hadi baba eşşek hazır, Allah işini rast getirsin, güle güle git, arkayı unutma” deyip elindeki bir bardak suyu onun arkasından yere döktü.

Mehmet ağa uğradığı birkaç köyde çalışacak uygun ve tatmin edici iş bulamadı. Kendisi köyünde iş beklerken diğer köylerin işlerini başka ustalar kapmıştı bile.

Ya kismet deyip tekrar yollara düştü. Akşam vaktine yakın bir köye vardığında köylüler bir çeşme başında namaz için abdest alıyorlardı. Selam verip o da abdest almak için oturup kollarını sıvadığında omzuna samimi bir elin değdiğini fark etti.

Adam o köyün zenginlerinden olup herkese kapısı ve sofrası açık, misafırperver, ustanın, amelenin, ırgatın hakkını fazlasıyla veren birisiydi. Mehmet ağa zamanında bu adamın yanında birkaç kez çalışmış, çok ekmeğini yemiş, “yüzüm kara çıkmasın” diye işine çok önem vermişti.

Akşam namazından sonra adam tuttuğu gibi Mehmet ağayı konağına götürüp misafır etti. Sağdan, soldan lafladıktan sonra adam, “Mehmet ağa nerelerdesin, kaç sefer sana haber saldım, ol görüp gelmedin” dedi. Çayından bir yudum içtikten sonra, “On gün önce buraya Dalakçı'lı olduklarını söyleyen iki usta geldi bir bakışta onların usta olmadıklarını anladım”

Çayından bir yudum daha höpürdettikten sonra, “Giden sene samanlık yaptırıyordum ustalar sizin gibi acemiydi, neredeyse traktörümü yakacaklardı, siz de bana kızgınlıkla biçerdöveri mi yaktırma dan şu ahırın yapımını bırakın alın paranızı gidin diyerek onları kovdum, iyi ki geldin Mehmet ağa” deyip bir sigara yaktı.

Müdür Mehmet adamın ahırını, samanlığını bir ay gibi yorucu bir çalışmadan sonra tamamladığında aldığı paranın yanında kendisine ayrıca verilen bahşışın haddi hesabı yoktu.

Köylüler onun işini beğenmiş, “İlla bizim işlerimizi de yap” diye neredeyse onun karşısında el pençe durur olmuşlardı. Gündüz onun bunun işinde çalışıp yorgun düşen Mehmet ustayı adam akşam evine götürüyor, hiçbir ikramından geri koymuyordu.

Günün birinde bir akşam vakti adamın akrabası olan iki kardeş karısı kadınlar, “Aman Mehmet ağa senin işini, gücünü pek beğendik, bizi kırmazsan sana ara duvarı çektireceğiz. kocalarımız öldü, bizler artık yaşlandık, torunlar bir arada kaldığından havluda her gün dövüş çıkarıyorlar, elindeki işi bitirince bizi bu dertten kurtar sana duacı oluruz” diye yalvardılar.

Adamın da Mehmet ağaya ricacı olmasıyla kem kümlese de işi kabul etmek zorunda kaldı. Üç gün sonra köyün muhtarı ve birkaç akrabanın bir araya gelmesiyle evleri arasındaki arsa ölçülüp kadınların rızası alındıktan sonra Müdür Mehmet ağa temel iplerini işaretlenen yere gerip amelelere “temeli eşin” işaretini verdi.

Mehmet ağa işi bir an evvel bitirip köyüne dönmek için can atıyordu. Bir iki gün sonra duvar meydana çıkmaya başlamıştı. Kadınlar oturup ustanın amelenin çalışmalarını izliyorlar, gelinleri de sırayla ortaya koyacakları öğünleri (yemekleri) vaktinde yetiştirmeye çalışıyorlardı.

Eli boş köylü ahır, samanlık işlerini bitirdikten sonra oraya gelip ustanın, amelenin çalışmasını izliyorlar, amelenin çamur karışına, Mehmet ağanın külünkle taşı kırıp duvarda dümdüz örmesine hayretle bakıyorlar, “Sen bu maharetleri hangi ustadan öğrendin” diye çalışanları oyalıyorlardı.

Duvarın boyu neredeyse bir buçuk-iki metreye yaklaşmış çelen vurma yüksekliğine gelmişti ki nerede var, nerede yok ağzında bir kenger sakızı, elinde üç el tespih elinden yüzünden şer akan yaşlı bir kadın “kolay gelsin usta” gibi iyi temennilerde bulunmadan, “Vaa Sultan bacım benim gördüğüm kadarıyla duvar senin arsana fazladan girmiş” dedi.

Mehmet ağa kafayı beri, öte çevirirken başka bir kadında oradan atıldı
“Aboo, yok, anam yok, ölçün de bakın, duvar Ayşe teyzenin dediğinin tersi Fadime bacının arsasına daha çok girmiş”

Oraya toplanan seyirci kalabalığı da sağdan soldan işe karışıp “vay doğru, vay yanlış” deyip hüküm yürütünce iki eltinin kafası karışmaya başladı. Bir birine önceleri yumuşak davranırken önce işi cebelleşmeye, daha sonra da ağız dalaşına getirdiler. Kalabalığında etkisiyle “kazı koz anlamalar” önce kakınç kakmayı, sonra da birbirinin ağzına gözüne artırmak suretiyle “ne bileyim neylerime” diyerek çıkarmaya başladılar.

Biri diğerine “atmış sefer” derken öbürü de ondan geri kalacak değil ya “bende senin ağzının orta yerine tam yetmiş dokuz kere neyim neylerim” lafı ağzında yarım kaldı.

O anda işi gücü bir yana bırakan Müdür Mehmet ağa bir elinde kırmaya hazır taş, diğer bir elinde de külünk olduğu halde duvarın üstünde doğrulup, “Durun kadınlar durun, şu işi eğer seksen yapmazsanız size gönül kor taşı taş üstüne komam” dediğinde ortalığı dövüşün kakıncın yerine gülüşmeler kaplamıştı.

ERDOĞAN ÇALIŞKAN 04 08 2014 GERÇEK YAŞANMIŞLIKLARDAN

NOT: Öyküleri şahısları küçük düşürmek mirasçılarını rencide etmek için yazmadım.